

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΜΟΥ
ΠΙΠΗΝ ΚΑΡΡΕΡ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ
ΔΕΣΠΩΣ ΣΥΝΝΕΦΙΑ

Επεταξ' ἔνα Χερουβεῖμ
στὴν ἀγκαλιά σου
κ' ἔσμιξε τὰ χειλάκια του
μὲ τὰ φιλιά σου,
καὶ παίρνοντας φῶς καὶ δροσιά
τοῦ παραδείσου,
γῆθε νὰ χτίσῃ μιὰ ἄλλη, Ἐδὲμ
μέσ' στὴ ψυχή σου,
μιὰ, Ἐδὲμ μὲ φῶς καὶ εὐωδιά
καὶ θεία γαλήνη
ἀπ' τὴν ὁδική της ἐμμορφιά
καὶ καλωσύνη.

Μπρὸς στῆς Ἀγάπης τὸ βωμὸ
τὸ ἀγνὸ ἀγγελοῦδι·
θὰ σοῦ τονίζῃ τῆς χαρᾶς
τὸ ὥραῖο τραγοῦδι·
θὰ φέγγῃ, ἀστρο φωτεινό,
πάντα στὸ νοῦ σου,
θᾶνε δὲ βυθιμὸς στὴ σκέψι σου
καὶ στοὺς παλμούς σου,
μὲ νέα λάμψι τὴ Ζωὴ
θὰ σοῦ ὠμορφύνῃ
ἀπ’ τὴ ὅική της ἐμμορφιὰ
καὶ καλωσύνῃ.

Κι’ ἀνίσως λύπης κᾶποτε
πνοὴ φυσήξῃ,
θὰ τὴν μαντεύῃ μέσα της
προτοῦ σ’ ἀγγίξῃ,
καὶ μὲνα γέλιο της γλυκὸ
στὴν ἀγκαλιά σου
θὰ διώχνῃ κάθε σύγνεφο
ἀπ’ τὴ χαρά σου.
γιατὶ ποιός πόνος, ποιό κακὸ
δὲν θὲ νὰ σθύνῃ
μπρὸς στὴ ὅική της ἐμμορφιὰ
καὶ καλωσύνῃ;

[Ἀπρίλιος τοῦ 1911]

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

